

Hem vatan savunması hem sınıf mücadelesi

Aydınlık Gazetesi, 16 Temmuz 2015 Perşembe

Yıldırım Koç

Vatan Partisi Genel Başkan Yardımcısı

Sayın "Hasan Usta"nın 6 Temmuz 2015 günlü Aydınlık'ta yayımlanan "MDD'nin Anlamı ve Sınıflar" yazısı kanımca son derece önemli bir tartışmayı başlattı. Bu yazıya 9 Temmuz 2015 günlü Aydınlık'ta yayımlanan "Evet, Artık Gerçekten Sınıf Mücadelesi Zamanı" yazıyla yanıt verdim.

Sayın Veysel Yıldız'ın ilk olarak 9 Temmuz 1978'de yayımlanan "Milli Demokratik Devrim" yazısı 11 Temmuz 2015 günlü Aydınlık'ta tekrar yayımlanarak önemli bir katkı oldu.

Sayın Ali Kemal Alp ise 15 Temmuz 2015 günlü Aydınlık'taki "Vatan Savunması mı, Yoksa Sınıf Mücadelesi Zamanı mı?" yazısıyla beni eleştirdi.

Önce "sınıf mücadelesi" kavramından başlayayım.

Sınıf mücadelesinin zamanı olup olmadığına biz karar veremeyiz. Sınıf mücadelesinin koşulları varsa sınıf mücadelesi gelişir, sınıf mücadelesinin koşulları yoksa, siz "allâme-i cihan" olsanız, çok güçlü bir parti olsanız bile, sınıf mücadelesi yaratamazsınız. Bu nedenle, "sınıf mücadelesi yapalım mı, yapmayalım mı?" gibi bir soru veya tartışma olamaz. Sınıf mücadelesi geliyorsa, "bu mücadeleye önderlik etmeye çalışalım mı, bu mücadelenin enerjisini inandığımız siyasi hedefler doğrultusunda yönlendirmeye çaba gösterelim mi?" sorusunu sorabilirsiniz.

Sınıf mücadelesinin sizin iradi çabalarınızın ve müdahalelerinizin sonucu olduğunu sanmak, hayal dünyasında yaşamaktır.

Çevrenize bakın! Bugün Türkiye'de bir sınıf mücadelesi var mı? Bu sınıf mücadelesi, işçi sınıfının sermayedar sınıfa karşı mücadelesi mi? Bu mücadele giderek yayılıyor mu? Ekonomik krizin daha da derinleşeceği değerlendirilmesini yapıyorsanız, bu analizin doğal sonucunun sınıf mücadelesinin hızla daha da gelişeceği olduğunu görmüyor musunuz?

Böyle bir sınıf mücadelesi varken ve daha da gelişecek ve sertleşecekken, eğer siz ortaya düşer, "aman vatan mücadelesi yapalım, bırakın şu sınıf mücadelesini" dersanız, size hakaret ederler, sizi kötü biçimde suçlarlar. Ancak eğer bu sınıf mücadelesini destekler ve bu arada, bu mücadelede başarılı olmanızın yolu, sınıf mücadelesiyle vatan mücadelesini birleştirmekten geçiyor dersanız ve bunu işçilere anlatacak kanallarınız varsa, güven kazanırsınız.

Toplumların gelişiminde bireylerin ve örgütlerin rolü tabii ki vardır; ancak bu rol, belirli tarihsel koşullarda oynanır. Birbirine hasım olan köylüler birbirlerinin tarlasını ateşe verir. Hiçbir akıllı köylü, ekinler yeşilken tarla yakmaya kalkmaz. Ancak ne yazık ki birçok devrimci, yeşil tarlayı yakmaya çalışırken kendisini yaktı.

Bu hatanın diğer biçimi, şartların olgunlaştığı durumlarda hayal dünyasında yaşayarak fırsatı kaçırmaktır.

Günümüzde işçi sınıfı ile sermayedar sınıf arasındaki mücadelenin en keskin olduğu ülke, herhalde Türkiye'dir. Her gün bir yerlerde eylem var. Bunlar daha da artacak. Eğer hayal dünyasında yaşıyorsanız, bu yükselen dalgayı gözardı ederseniz, sınıf mücadelesini reddederek "vatan savunması" yaptığınızı sanırsınız. Halbuki vatan savunması ancak sınıf mücadelesi temelinde gelişebilir. Emperyalizmin işçi sınıfımızı etnik kökenlere ve inançlara göre bölme çabaları, ancak sınıf bilinci ve mücadelesiyle önlenebilir. Panzehir, sınıf mücadelesinin geliştireceği sınıf kimliği ve bilincidir. Bu hata, tarihsel süreçlere fazla iradi bakmaktan, sınıf mücadelesini bizim başlattığımızı zannetmekten kaynaklanıyor.

Gelelim ikinci noktaya.

Milli demokratik devrim yalnızca anti-emperyalist milli mücadele midir?

Hayır.

Milli demokratik devrim, bazı ülkelerde anti-emperyalist ve anti-feodal bir devrim olarak formüle edildi. Örneğin, Çin'de böyleydi. Anti-feodal devrim nedir? Topraksız ve az topraklı yoksul köylülüğün büyük toprak sahiplerine karşı sınıf mücadelesidir. Tekrar edeyim. Sınıf mücadelesidir. Edgar Snow'un Çin Üzerinde Kızıl Yıldız kitabı çok ünlüdür. Türkiye'de Koral Yayınları tarafından 1976 yılında iki cilt olarak yayımlanmıştı. Kitapta, Çin'de iktidarın alınması sürecinde ve hatta Japonya'ya karşı mücadele yıllarında büyük toprak sahiplerinin arazilerine nasıl el konduğu, yoksul köylülüğün ağalara karşı mücadelesine komünistlerin nasıl destek verdiği ve öncülük ettiği anlatılır. Açıkta sınıf mücadelesi verilmiştir. Mao ve arkadaşları milli demokratik devrim sürecinde, gelişmekte olan sınıf mücadelesinin en sertine destek vermişlerdi.

O yıllarda sömürge ve yarı-sömürge halkların büyük çoğunluğu köylüydü.

1970'li yılların ortalarından itibaren dünyada yeni bir uluslararası işbölümü gündeme geldi. Artık dünyanın atölyeleri gelişmiş kapitalist ülkeler değildir. Emperyalistlerin uyguladığı ve uygulattığı politikalarla, bizim gibi ülkelerde küçük burjuvazi büyük ölçüde tasfiye edildi; küçük üretici köylüler ve esnaf-sanatkarın büyük bölümü işçi sınıfına dönüştürüldü. Bu dönüşüm süreci Türkiye'de özellikle AKP iktidarı döneminde hızlandı ve günümüzde de sürüyor.

Milli demokratik devrim, yoksul köylülüğün toprak ağalarına karşı verdiği sınıf mücadelesi temelinde değil, işçi sınıfının sermayedar sınıfa karşı verdiği sınıf mücadelesi temelinde gelişecek ve gelişiyor.

EMPERYALİST ÜLKELERDE SINIF MÜCADELESİ

Gelelim üçüncü noktaya.

Sayın Ali Kemal Alp Komintern'in İkinci Kongre kararlarına değiniyor.

Komintern 1919 yılı Mart başında kuruldu.

Rusya'da Bolşevikler Sovyetler'de ve işyerlerindeki işçi komitelerinde çoğunluğu sağladıktan sonra askeri olarak müdahale edip ikili iktidar yapısını sona erdirdi ve iktidarı Sovyetlere teslim etti.

Beklentileri, Avrupa'da da devrimler çağının açılmasıydı. Bol-şevikler, Birinci Dünya Savaşı'nın galip ve mağlup ülkelerde yarattığı yıkımın devrim koşullarını oluşturduğuna inanıyorlardı. Nitekim bazı ayaklanmalar oldu; ancak bunlar yenildi.

Bunun üzerine Komintern'in 1920 Temmuz-Ağustos aylarında toplanan İkinci Kongresinde strateji değiştirildi. F. Engels daha 1858 yılında "burjuva proletarya" kavramını kullanmış ve sömürgeciliğin sömürgeci ülkedeki sınıf mücadelesi üzerindeki olumsuz etkisine değinmişti. Marx da İngiltere'nin sömürgesi İrlanda'nın İngiltere devrimi üzerindeki etkisini ele almıştı. Lenin ise sömürge ülkelerden emperyalist ülkelere aktarılan "ekonomik artık"ın bu ülkelerin işçi sınıfları üzerindeki olumsuz etkisine özellikle 1907 yılından itibaren büyük önem vermişti. Komintern'in ikinci kongresinde bu çizgi sürdürüldü. Emperyalist ülkelerde sınıf mücadelesinin geliştirilebilmesinin yolunun, sömürgelerden emperyalist ülkelere kaynak akışının durdurulması olduğu görüşünden hareketle, sömürge ve yarı-sömürgelerde devrimlerin teşvik edilmesine karar verildi. Sayın Ali Kemal Alp bu karardan söz ediyor. Ancak aynı Komintern ve aynı Lenin, 1921 yılı Mart ayında bu politikadan vazgeçti. Bunun kanıtı, 1921 başında İngiltere ile imzalanan ticaret antlaşmasında bu konuda yer alan düzenlemedir. Keşke Prof.R.A.Ulyanovsky'nin 1979 yılında Moskova'da Progress Publishers tarafından yayımlanan Komintern ve Doğu, Milli Kurtuluş Hareketlerinde Leninist Strateji ve Taktikler Mücadelesi (The Comintern and the

East, The Struggle for the Leninist Strategy and Tactics in National Liberation Movements) kitabı Türkçemize kazandırılmış olsa da, bu konuda daha derin analizler yapılabilse. Ayrıca 1920'li yıllarda Türkiye işçi sınıfının nicel ve nitel birikim düzeyi ile günümüzdeki düzeyin ne kadar farklı olduğu da ortada.

Gelelim dördüncü noktaya.

Sayın "Hasan Usta" ve Ali Kemal Alp, milli demokratik devrimde sınıfların saflaşmasında devrim tarafında yer alan "milli burjuvazi" ile burjuvaziyi birbirine karıştırıyor.

Bu iki yazara göre de, milli demok-ratik devrim bir anti-emperyalist devrimdir ve burjuvaziye karşı sınıf mücadelesi verilmez.

Olur mu böyle bir analiz!

KİM MİLLİ BURJUVAZİ?

Eğer ülkede bir milli burjuvazi varsa, anti-emperyalist mücadelenin tamamlayıcısı sınıf mücadelesinde bu milli burjuvazi ile makul noktalarda ve işçi hak ve özgürlüklerine saygı temelinde uzlaşma sağlanabilir. Ancak "milli burjuvazi"nin yüzü suyu hürmetine burjuvazinin tümünü aklamak ve onlara karşı verilmesi gereken ve zaten verilmekte olan mücadeleyi durdurmaya çalışmak akıllı bir iş olur mu? Ayrıca Türkiye'de kim milli burjuvazi?

Bu konuda yapılmış hiçbir ciddi araştırma bilmiyorum.

1970'li yıllarda milli burjuvaziye örnek olarak Eskişehir'deki Zeytinoğlu Ailesi gösterilirdi. Eskişehir Sanayi Odası'nın yayınları ve çizgisi de gerçekten millici nitelikteydi.

Peki, günümüzde kim milli burjuvazi? TÜSİAD'cılar mı? Türkkonfed'ciler mi? MÜSİAD'cılar mı?

TUSKON'cular mı? Tümsiad'cılar mı?

Bunlara üye olan sermayedarların kaçısı sınıf çıkarları gereği millici? Bunu bugüne kadar ciddi biçimde araştıran olmadı.

Sermayedarların hangileri sınıf çıkarlarının uluslararası sermayeyle ortak olmasına karşın vatanserverlikleri nedeniyle millici? Bunların analizini yaptınız mı?

Türkiye'nin gündeminde, ancak daha da geliştirilerek, ancak işçi sınıfının çıkarları temelinde geliştirildiği takdirde korunabilecek olan bir milli demokratik devrim görevi var.

Sınıf mücadelesi geliyor, gelişecek.

Eğer bu sınıf mücadelesi ile vatan mücadelesi bütünleştirilebilirse, Türkiye kurtulur ve ileriye doğru gider.

Eğer halkımızın artık yüzde 70'ini oluşturan işçi sınıfımızın bizim dışımızda zaten gelişmekte olan sınıf mücadelesini görmezden gelerseniz ve hatta "vatan mücadelesi" kaygısıyla bu mücadeleye karşı çıkıp sermayedar sınıfın yanında yer alırsanız, yenilirsiniz ve tarihe adınız pek hayırlı bir biçimde geçmez.

Karar sizin...